
PRZEPADŁOŚĆ (1) *sb f*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w prze- oraz -ość); a *jasne*.

[sg G przepadłości.] ◊ pl N przepadłości.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Bardzo wielka głębia, przepaść, też głębina wodna:*

Wyrażenie: »przepadłości morskie«: wślytki przepadłóci morŕkie fą w wielkiem ŕtrachu przed oblicznoŕcią twoią y obłoki drżą przed tobą zwielkiem ŕtrachem *RejPs* 113.

2. [*Piekło*:

Wyrażenia: »głęboka przepadłość«: *RejKat* 29 cf »piekielna przepadłość«.

»piekielna przepadłość«: ktori [*Chrystus*] [...] ofiarował krew ŕwą właŕtną/ a wywiodł więznie z ieziora/ to ieft/ z głębokiej piekielney przepadłóci. *RejKat* 29.

Synonimy: 1. *głębia, głębina, głębokość, przepaść*; 2. *doł, otchłań, piekło*.

LWil